

P. Nulla tē indigna, nata, afficio injuria;
 Si probus est, bene locavi; sin est improbus,
 Divortio te liberabo incommodis:
 Erravi; post cognovi et fugio cognitum.

Voici l'épitaphe que s'est composée Nævius, et qu'Aulu-Gelle a qualifiée de *plenum superbiae campanæ*:

Mortaleis immortaleis fieri si foret fas,
 Flerent divas Camcenæ Næviom poetam;
 Itaque postquam est orcinus traditus thesauro,
 Oblite sunt Romæ loquier latina lingua.

ENNUS

(mort l'an de Rome 584).

Quam preimum cascei popolei tenuere latini....
 Certabant urbem Romamne, Remamne vocarent;
 Omnis cura vireis utei esset endoperator.
 Expectant, velulli consol, quom mittere signum
 Volt, omnes avidet spectant ad carceris oras,
 Qua mox emittat picteti ex fauicibus currus;
 Sic expectabat populos, atque ora tenebat
 Rebus, utrei magni Victoria sit data regni.
 Interea sol albu' recessit in infera noctis:
 Et simol ex alto longe polcerruma præipes
 Laita volavit avis: simuli aureus exoritur sol.
 Cedunt ter quator de coto corpora sancta
 Avium, præipebus se se polcreisque locis dant,
 Conspicit inde sibi data Romulus esse priora,
 Auspicio regnei stableitaque scamna solunique...

Non habeo denique nauci Marsum augurem,
 Non vicanos haruspices, non de circu astrologos,
 Non isiacos conjectores, non interpretes somnum:
 Non enim sunt ii, aut scientia, aut arte divinei;
 Sed superstitiosi vates, impudentesque hariole,
 Aut inertes, aut insanei, aut quibus egestas imperat:
 Qui sibi semitam non sapient, alteri monstrant viam,
 Quibus divitias pollicentur, ab illi drachmam ipsel petunt:
 De his divitias sibi deducant drachmam, reddant cœteros;
 Qui sui questus causa ficias su scitaut sententias.

At tuba terribilei sonitu tarantafara dixit.

Moribus antiquis res stat romana vireisque

Stolidum genus Aeacidarum
 Bellipotentes sunt magi¹, quam sapientipotentes.

Homo qui erranti comiter monstrat viam,
 Quasi lumen de suo lumine accendat, facit;

(1)
 enco
 cieu
 per
 pou